

[Lilli Gyldenkilde]

sionsordninger som de mænd, de arbejder sammen med, har uligeløn og betaler nøjagtig det samme, så er realiteten den, at de får flere hundrede kroner mindre udbetalt om måneden, når de når til pensionsalderen. Jeg agter at rejse denne sag over for Ligestillingsrådet, for det er helt klart urimeligt, og det bør undersøges nærmere med henblik på at få den diskrimination afskaffet.

Jeg skal samtidig gøre opmærksom på, at kvinder generelt, hvis dette får lov til at fortsætte, risikerer at få mindre i pension fremover, når nu de forskellige former for arbejdsmarkedspension begynder at virke. Det siger jo sig selv, at når der er uligeløn og indbetalingerne er en procentdel af lønnen, vil udbetalingerne også blive mindre. Det kan og skal kvinderne ikke finde sig i, og vi bliver nødt til at se på det. Vi har et system, hvor man jo f.eks. i tjenestemandspension får det samme, hvad enten man er kvinde eller mand, og i folkepension får man også det samme, hvad enten man er kvinde eller mand, og når vi i disse år omlægger til arbejdsmarkedspensioner, kan det ikke være rimeligt, at vi tilrettelægger en politik, der betyder, at kvinder, når de når dertil, får mindre i pension end mændene. Det bør vi være opmærksomme på allerede nu.

Den alt for store arbejdsløshed har der været talt lidt om. Det er sådan, at kvinderne bærer 62 pct. af ledigheden og udgør 45 pct. af arbejdsstyrken, og derfor må der altså stadig væk gøres en særlig indsats for at skabe uddannelsesmuligheder og gerne nogle, som er i overensstemmelse med, hvad de ledige kvinder har brug for.

Vi har fremsat et forslag om det, og vi havde en god diskussion om det i går, men det viste sig, at jeg var lidt for tidligt ude, for der bliver i øjeblikket evalueret i Arbejdsministeriet. Der er ingen tvivl om, at når jeg er faldet lidt til ro oven på vores hidsige diskussion i går, vil jeg appellere om, at vi samarbejder lige så godt om det projekt, som vi gør om det, vi har til debat i dag. Jeg blev lidt hidsig i går, fordi jeg ikke kunne komme igennem med det, jeg gerne ville – sådan går det, når man har temperament – men jeg vil da appellere om, at vi tålmodigt arbejder videre på at få skabt specielle uddannelser for kvinder og især for de grupper af ledige, som vi godt ved trænger til at få nogle specielle uddannelser og ikke kun 13 ugers uddannelsesforløb.

En anden sag, jeg skal tage op, er, at der bør gøres en ekstra indsats for kvindelige iværksættere. Jeg synes, det er godt, at der er så mange kvinder, som prøver at iværksætte noget selv, og derfor synes jeg sådan set, at iværksætterloven har været en succes, men den er jo betinget, og der bør altså arbejdes mere med den. Der bør sættes vejledning i gang for kvinder, der forsøger sig som iværksættere, for det rejser jo mange spørgsmål, når man vil nystarte et eller andet. Generelt mener jeg, at der bør være konsulentbistand til rådighed, sådan at regnskabslære og markedsafsningsmodeller afprøves og lovgivningen i øvrigt omkring dette at være selvstændig ikke kommer bag på én, når man er startet. Jeg skal ikke undlade at sige, at landbruget jo i årevis har haft landbrugskonsulenter til at hjælpe sig, og jeg synes, det var en god idé, om vi arbejdede videre med at få lavet en konsulentordning også til iværksættere.

Der sker det glædelige for tiden, at antallet af unge kvinder på de højere uddannelser vokser, og det er meget vigtigt, at vi presser på for, at det også sker på alle andre uddannelser. Det er umådelig vigtigt, at kvinder bliver uddannet, og det er også nødvendigt for, at der kan komme flere kvindelige ledere på alle planer, og det trænger vi til. Jeg skal spare forsamlingen for at snakke mere Rip, Rap og Rup; vi kender jo alle sammen den med kammerateriet.

Der skal lyde et hjertesuk også på dette område, for det har jo vist sig, at der desværre er for få kvinder, der søger lederstillingerne. Her må vi jo appellere til kvinderne og vise nogle gode billeder af stærke kvinder, der kan noget og vil noget og tør noget. Der skal nogle stærke billeder til, så man kan se, at det godt kan lade sig gøre, for vi skal have kvinder i lederstillingerne. Det kan ikke nytte noget, at vi, der er halvdelen af befolkningen, ja endda lidt mere, stadig væk er så svagt repræsenteret på lederposter her i samfundet.

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at her i Folketinget har vi faktisk fået mange kvinder på lederposter, og den model, der er lavet her i Folketinget, er en god model til efterfølgelse i ministerierne.

Der er talt om, at amter og kommuner burde arbejde meget mere aktivt med de problemstillinger, vi her taler om, og jeg er fuldstændig enig i, at det burde udbredes meget mere.